

Vastapuoli: Agenzia delle Entrate

Ennakkoratkaisukysymykset

Ovatko 27.12.2006 annetun lain nro 296 ainoan pykälän 1223 momentti (josta on tullut 4.2.2005 annetun lain nro 11 16 bis §:n 11 momentti) ja 23.5.2007 annettu ministerineuvoston puheenjohtajan asetus yhteisön oikeusjärjestyksen mukaisia, kun otetaan huomioon SEUT 108 artiklan 3 kohta, sellaisena kuin sitä on tulkittu ns. Deggendorf-ehtoa koskevassa oikeuskäytännössä, Euroopan komission päätös K (2008) 380 ja yhteisön suhteellisuusperiaate?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 29.5.2019 — Irideos S.p.A. v. Poste Italiane S.p.A.

(Asia C-419/19)

(2019/C 328/06)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Irideos S.p.A.

Vastaaja: Poste Italiane S.p.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Poste Italiane s.p.a. -yhtiö luokiteltava edellä esitettyjen ominaisuuksien perusteella asetuksen nro 50/2016 3 §:n 1 momentin d kohdassa ja unionin relevanteissa direktiiveissä (2014/23/EU, ⁽¹⁾ 2014/24/EU ⁽²⁾ ja 2014/25/EU ⁽³⁾), tarkoitukseksi ”julkisoikeudelliseksi laitokseksi”?
- 2) Onko tämä yhtiö velvollinen toteuttamaan julkisia hankintamenettelyjä vain, kun se valitsee sopimuspuolia direktiivissä 2014/25/EU tarkoitetuille erityisaloille ominaiseen toimintaan suoraan liittyville hankintasopimuksille, kun tämän direktiivin mukaan julkisoikeudellisen laitoksen luonteen on katsottava sisältyvän julkisia hankintoja koskevan koodeksin II osan sääntöihin, niin että sillä on näihin aloihin tiukasti ottaen liittymättömän toiminnan osalta täysi sopimusvapaus — ja tähän sovelletaan yksinomaaisesti yksityisoikeudellisia sääntöjä —, kun otetaan huomioon direktiivin 2014/23/EU johdanto-osan 21 perustelukappaleessa ja 16 artiklassa asetetut periaatteet (em. Corte di cassazione, Sezioni Unite, nro 4899/2018 ja viimeksi em. Consiglio di Stato täysistunnossa antama tuomio nro 16/2011)?
- 3) Kuuluuko tämä yhtiö niiden sopimusten osalta, joiden on katsottava jäävän erityisaloille ominaisen alueen ulkopuolelle, sitä vastoin edelleen — jos se täyttää julkisoikeudellisille laitoksille asetetut edellytykset — yleisdirektiivin 2014/24/EU (ja siten julkisia hankintamenettelyjä koskevien sääntöjen) soveltamisalaan silloinkin, kun se harjoittaa — perustamisajankohdan jälkeen tapahtuneen kehityksen johdosta — pääasiallisesti yritystoiminnan luonteista toimintaa kilpailutilanteessa, kuten on pääteltävissä em. 10.4.2008 annetusta tuomiosta Ing. Aigner (C-393/06), mikä estää direktiivin 2014/24/EU erilaisen tulkinnan hankintaviranomaisten tekemien sopimusten osalta; toisaalta edellä mainitun direktiivin 2014/23/EU johdanto-osan 21 perustelukappaleessa ja 16 artiklassa asetetaan ainoastaan yksi oletettu kriteeri, jonka perusteella poissuljetaan se, että yritykset, jotka toimivat normaaleissa markkinaolosuhteissa, voisivat olla julkisoikeudellisia laitoksia, samalla kun on kuitenkin näiden samojen säännösten perusteella, yhdessä luettuina, selvää, että ensisijaisesti viitataan yksikön perustamisvaiheeseen, jolloin sen tarkoituksena on ollut tyydyttää ”yleisen edun mukaisia tarpeita” (tässä tapauksessa nämä tarpeet ovat olemassa eivätkä ole vielä lakaneet)?
- 4) Jos sillä on yksiköjä, joissa harjoitetaan samanaikaisesti sekä erityisalaan luonteenomaisesti liittyviä toimintoja että muita toimintoja, voidaanko kuitenkin katsoa, että ”välineellisyden” käsite on — erityistä yleistä etua koskevan palvelun osalta — ymmärrettävä laajasti (kuten kansallisessa oikeuskäytännössä on tähän mennessä katsottu em. Consiglio di Stato)

täysistunnon vuonna 2011 antaman tuomion 16 mukaisesti), mikä estää viimeksi mainitulta kannalta direktiivin 2014/25/EU johdanto-osan 16 perustelukappaleen sekä 6 ja 13 artiklan periaatteiden noudattamisen, kun niissä mainitaan — sovellettavan lainsäädännön yksilöimiseksi — käsite, jonka mukaan sopimus on ”tarkoitettu” yhtä hankintoja koskevassa koodeksissa säädettyä toimintaa varten? Tästä syystä on selvennettävä, voivatko kaikki erityisalaa palvelevat toiminnot olla ”tarkoitettuja” asianomaista alaa varten — myös poissuljetuille aloille ominaisten lievennettyjen rajoittavien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti — hankintaviranomaisen aikomusten mukaan (mukaan lukien näin ollen sopimukset, joihin sisältyy sekä tavanomainen että erityinen ylläpito, siivous, sisustus sekä rakennusten huolto- ja ylläpitopalvelut tai muut niiden käyttötavat, jos ne on tarkoitettu asiakkaiden palvelemiseksi), jolloin tosiasiallisesti yksityistettyjä toimintoja ovat vain näiden ”ulkopuolelle jäävät” toiminnot, joita julkinen tai yksityinen subjekti voi harjoittaa vapaasti täysin eri aloilla sellaisen sääntelyn mukaisesti, joka kuuluu yksinomaan siviilikoodeksin ja yleisen tuomioistuimen toimivallan piiriin (viimeksi mainitusta esimerkkinä on nyt käsiteltävän asian kannalta varmasti Poste Italianen harjoittama pankkitoiminta, mutta samaa ei voitaisi sanoa sähköisen viestinnän välineiden toimittamisesta ja käytöstä, jos ne asetetaan koko konsernin toiminnan käyttöön, vaikka ne ovatkin erityisen tarpeellisia nimenomaan pankkitoimintaa varten). On lisäksi hyödyllistä korostaa ”epätasapainoa”, joka on aiheutunut tällä hetkellä voimassa olevasta rajoittavasta tulkinnasta, jolla on otettu vastaavien tai rinnakkaisten alojen hallinnointiin täysin erilaisia sääntöjä rakennusurakoita tai palveluja koskevien toimeksiantojen tekemistä varten: yhtäältä hankintoja koskevassa koodeksissa määrätään yksityiskohtaisista takeista toisen sopimuspuolen yksilöimiseksi, toisaalta yritykselle annetaan täysi neuvotteluvalta, jolloin tämä voi vapaasti tehdä sopimuksen yksinomaan omien taloudellisten etujensa perusteella, ilman että annettaisiin mitään avoimuutta koskevia takeita, joita edellytetään erityisalojen ja poissuljettujen alojen osalta.

- 5) Voiko — sekä kansallisella että yhteisön tasolla säädettyjen julkaisumuotojen mukaisesti tehdyllä — ilmoituksella julkisesta hankintamenettelystä olla hankintoja koskevan koodeksin mukaisesti merkitystä sopimuksen tarkoituksen yksilöimisen kannalta tai siltä kannalta, kuuluuko se tietylle erityisalalle ”välineellisyiden” laajennetun käsitteen mukaisesti edellisessä kysymyksessä 4 tarkoitettulla tavalla, tai — toissijaisesti — voidaanko tällaisen hankintamenettelyn aloittaneen oikeussubjektin tai tähän menettelyyn menestyksellisesti osallistuneiden subjektien väitettä, joka koskee hallintotuomioistuimen toimivallan puuttumista, pitää Nizzan peruskirjan 54 artiklassa tarkoitettuna oikeuden väärinkäyttönä, jolla — vaikka se ei sinänsä voi vaikuttaa toimivallan jakoon (vrt. tässä yhteydessä myös em. Consiglio di Stato täysistunnossa vuonna 2011 antama tuomio nro 16) — on merkitystä ainakin vahingonkorvausten ja oikeudenkäyntikulujen jakamisen kannalta, koska sillä loukataan niiden, jotka ovat osallistuneet tähän tarjouskilpailuun, jota ne eivät ole voittaneet, ja jotka ovat kantajia oikeudenkäynnissä, perusteltua luottamusta?

⁽¹⁾ Käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/23/EU (EUVL 2014, L 94, s. 1).

⁽²⁾ Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

⁽³⁾ Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU (EUVL 2014, L 94, s. 243).

Valitus, jonka Inpost Paczkomaty sp. z o.o. on tehnyt 5.6.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-282/16 ja T-283/16, Inpost Paczkomaty ja Inpost v. komissio, 19.3.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-431/19 P)

(2019/C 328/07)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (edustaja: D. Doktor, radca prawny)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Puolan tasavalta

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on kumottava

— päätös on kumottava

— komissio on velvoitettava korvaamaan kaikki tähän oikeudenkäyntiin ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käytyyn oikeudenkäyntiin liittyvät oikeudenkäyntikulut.